

BUTLLETÍ INFORMATIU

Núm. 11 • Abril 2014

AESCO

ASSOCIACIÓ D'EXSÍNDICS I EXCONSELLERS GENERALS

SALUTACIÓ

Benvolguts Socis i Amics.

Amb l'Assemblea General de l'Associació arriba el nou butlletí, important instrument que ens permet documentalment informar-vos de les accions dutes a terme durant un any. Però no assumeix totalment la seva funció, em faré pesat repetint-ho, que hauria de ser més diversa i sobre tot hauria de servir d'enllaç entre els membres de l'Associació i la Junta Directiva. També hauria de ser utilitzat per a publicar les idees i les opinions dictades per l'experiència dels antics consellers. Aquesta experiència, d'un valor incalculable, els hi dona la possibilitat de tractar grans temes, d'emetre grans idees d'interès per la nostra societat i per al nostre país. Aquesta és una funció que s'hauria de reactivar.

En quant a activitats dutes a terme durant aquest any passat crec que és útil ressaltar la reunió a Andorra la Vella, el mes de juny de l'any passat, del *Bureau* de l'Associació europea d'antics parlamentaris dels països membres del Consell d'Europa (FP-AP). La preparació d'aquest esdeveniment es va fer amb tanta cura i seriositat que ens va estranyar que tot es desenvolupés tan fàcilment i amb tanta naturalitat. Però, insisteixo, aquesta naturalitat va ser el fruit del treball de preparació dut a terme pels membres de la Junta Directiva, particularment pels nostres delegats a la FP-AP i especialment per la seva secretària, posada a disposició pel M.I. Consell General, em refereixo a Sabrina Martínez. Els visitants van apreciar molt la qualitat de la recepció que els hi vàrem reservar fins al punt de felicitar-nos públicament, el dia del sopar de clausura, en el qual la Sra. Mechtild De Jong, presidenta de la FP-AP, va manifestar que no pensava pas trobar un tan bon acolliment i esperava que es fes com a mínim el mateix en el país on estava programada la propera reunió. Aquest reconeixement internacional ens omple de satisfacció, no sols perquè acarona el nostre ego, però sobretot perquè els nombrosos delegats estrangers que hi van assistir, si retornen al seu país satisfets, es transformen naturalment en ambaixadors d'Andorra.

La nostra satisfacció seria encara més gran si aquest reconeixement oficial ens l'acordés també el nostre país. Efectivament sol·licitem, des de fa ja molt temps, que l'AESCO, Associació de ex-Síndics i ex-Consellers Generals, tingués una consideració diferent de la que es mereixen tantes i tantes altres associacions reconegudes al nostre país. Em d'agrair i agraïm a la Sindicatura l'esforç que ha fet sempre per a facilitar el nostre funcionament, posant a la nostra disposició la Seu social, prestant-nos un secretari molt eficient, assumint algunes despeses de representació quan rebem delegacions exteriors. Però, no és suficient. Sempre hem cregut que l'Associació que aplega els ex-Consellers d'Andorra hauria de ser reconeguda per un text oficial solemnement votat pel M.I Consell General. Les nostres demandes successives no han estat mai contestades negativament però hem acabat per pensar que aquest silenci corresponia a una negativa. Però no hem de perdre mai l'esperança i, amb una mica d'optimisme, us podríem dir que en aquest moment potser s'albira algun "brot verd". Ja us tindrem al corrent oportunament si les nostres fràgils esperances es concreten.

Us desitgem una bona lectura del butlletí i una bona Assemblea General.

EL PRESIDENT

EDITORIAL

ELS VELLS ES MEREIXEN RESPECTE I CONSIDERACIÓ

En la gran majoria de les civilitzacions antigues, les persones d'edat avançada ocupaven un lloc privilegiat en el sí de la societat on vivien.

Per il·lustrar aquesta afirmació uns quants exemples:

1) XINA

Confuci, el gran pensador xinès deia: "Els infants si viuen és perquè han estat creats i cuidats per llurs pares. El mateix succeeix amb els gossos i els cavalls. Si ens limitem a fer viure els ancians, alimentant-los únicament, sense respecte, ja no hi ha diferència entre els homes, els cavalls o els gossos".

2) ÀFRICA

Deia Hamadou Hanité Bâ: "A l'Àfrica una persona d'edat que es mor és com una biblioteca que es crema. Allí la vellesa no és una tara. La paraula vell s'accepta com un honor. El vell és l'home posseïdor de l'experiència i del saber".

La traducció d'un conte que circulava per l'Àfrica dona aproximadament això: Un home d'edat avançada, vivia amb el seu fill, la seva nora i un nét. El fill i la seva esposa consideraven que l'ancià era una carga inútil que no podien suportar i van decidir desfer-se'n. El fill va carregar el seu pare minusvàlid en una panera de grans dimensions amb la intenció de dirigir-se a la selva per abandonar-lo. El nét li va dir al veure'l marxar. "Sobretot no oblidis de tornar a portar la panera. Per què?" - li demanà el pare- "perquè la necessitaré quan tu siguis vell" li respongué el fill.

3) ANDORRA

Tots recordareu, alguns potser ja no, el temps en que tots els membres d'una mateixa família, varies generacions generalment, vivien en la mateixa casa. Però allí hi havia una persona verdaderament privilegiada: el PADRI. Al padri se'l consultava abans de prendre una decisió, se li reservava el millor lloc de la taula, se'l servia sempre el primer i donant-li sempre el millor tall.

I ara, quina és l'actitud dels andorrans en front d'aquestes persones que ja no són joves: els ex Consellers?

A títol personal, crec que ho hem de dir, se'ns reserva respecte i consideració. Seguint aquesta direcció, crec que s'ha de saludar la decisió de l'AESCO de concedir cada any a un ex Conseller, segons uns criteris objectius i imparcials, una distinció destinada a premiar la seva labor passada.

A títol col·lectiu, el Consell General, a través de la Sindicatura, ens reserva un tracte privilegiat i ho agraïm sincerament. Però voldríem una mica més, voldríem que amb una decisió oficial adoptada pel Consell General se'ns concedís solemnement un reconeixement del treball que havíem fet pel país en la nostra època d'activitat.

En aquest sentit acabaré aquest editorial amb un toc d'optimisme: els contactes que tenim per tractar d'aquest tema amb els tres presidents dels grups parlamentaris són verdaderament prometedors. Esperem doncs.

Activitats març 2013 - febrer 2014

ASSOCIACIÓ EUROPEA D'ANTICS PARLAMENTARIS (FP-AP)

Al igual que l'any passat, aquest any 2013 l'AESCO ha assistit a dues reunions del *Bureau* (París, març 2013, i Andorra, juny 2013) i a l'Assemblea General (París, març 2014).

1. BUREAU I ASSEMBLEA GENERAL - PARÍS, MARÇ 2013

El 15 de març del 2013 la Sra. Rosa Maria Mandicó i el Sr. Xavier Montané, nomenats per la junta directiva de l'AESCO com a delegats al *Bureau* de la FP- AP, van assistir a la reunió del *Bureau* i a l'Assemblea General, que es va celebrar a París.

Aprovat l'ordre del dia de la reunió del *Bureau*, citarem els punts més rellevants:

- 1- Seguiment de la Declaració de Malta, cada país membre fa una valoració del document i quina difusió cada un en farà per fer-la conèixer a les institucions polítiques.
- 2- Aprovació de l'estat de comptes de l'any 2012 així com el pressupost per l'any 2013.
- 3- Presentació del projecte programa del *Bureau* que es celebrarà a Andorra durant el mes de juny del 2013. Va ser un punt important per nosaltres.
- 4- Presentació i debat des temes proposats per als diferents països membres pel proper col·loqui, així com el lloc i la data.

En l'Assemblea General a part d' assistir-hi els dos delegats del *Bureau* s'incorporen altres membres de les associacions nacionals. Es ratifica el pressupost 2013, mantenint un any més la cotització anual de les associacions nacionals a 1.800. La Presidenta Sra. Mechtild De Jong proposa modificar els estatuts de FP-AP per limitar els mandats dels vici-presidents a quatre anys amb l'objectiu de donar més rotació, vist l'augment d'adhesions d'associacions nacionals d'aquests últims anys. Aquesta proposta serà revisada en la propera Assemblea 2014. L'associació de Romania va manifestar el seu interès per formar part de FP-AP, s'acorda invitar-la a la propera reunió del *Bureau* a Andorra.

ASSOCIATION EUROPEENNE DES ANCIENS PARLEMENTAIRES
DES PAYS MEMBRES DU CONSEIL DE L'EUROPE

SOUTIEN AUX PROCESSUS DE TRANSITION DEMOCRATIQUE DANS LE SUD DE LA MEDITERRANEE ET AU MOYEN ORIENT

DECLARATION DE MALTE

Adoptée à l'unanimité par les délégués représentant les membres de l'Association européenne des anciens Parlementaires des Pays membres du Conseil de l'Europe

I. INTRODUCTION

1. Nous, anciens parlementaires appartenant aux associations membres de l'Association européenne, saluons et soutenons pleinement l'émergence de nouvelles démocraties et le processus de transition démocratique dans des pays du sud du bassin méditerranéen et du Moyen Orient, qui peuvent conduire à une nouvelle ère de liberté, de prospérité, de justice et de paix.

2. Nous soulignons l'importance du message du Secrétaire général des Nations Unies en 2011, à l'occasion de la Journée Internationale de la Démocratie le 15 septembre : «Des millions d'êtres humains ont participé aux événements hors du commun qui se sont déroulés au Moyen-Orient, en Afrique du Nord et ailleurs. Leur attitude a confirmé que la démocratie est un modèle universel. Cette année a également permis de se rappeler que la démocratie ne saurait être exportée ou imposée de l'extérieur : elle doit trouver son origine dans la volonté du peuple et ses forces vives dans une société civile active et forte. Ce sont avant tout les jeunes qui ont transmis ce message. Ils ont été les champions de l'idéal démocratique et il leur faut maintenant franchir les obstacles pour réaliser le potentiel de la transition qu'ils ont contribué à provoquer.»

3. La région dont question dans la présente Déclaration est envisagée dans une perspective générale, ce qui évite de procéder à une analyse spécifique de certains pays. Le « Printemps arabe » est un moment de changement historique, offrant l'occasion de reformer la région méditerranéenne sur la base de valeurs fondamentales communes mais ne reposant en aucun cas sur des fondements idéologiques ou religieux. Ce processus peut être décrit comme un événement inattendu mais positif, qui s'est développé assez rapidement, avec effet domino sur les pays qui sont soumis à des régimes d'oppression similaires et au mécontentement social, économique et éducatif.

4. Quoique le « Printemps arabe » se soit produit dans certains pays du sud de la Méditerranée et du Moyen Orient, il faut souligner néanmoins que les pays de ces régions ne constituent pas un groupe homogène, mais sont intrinsèquement divers, tant entre eux qu'au sein même des pays et dans une moindre mesure également au niveau sub-régional.

5. Le but de la présente Déclaration est d'analyser et d'interpréter les événements dans les pays du sud de la Méditerranée et du Moyen Orient, qui sont le résultat du « Printemps arabe » et de formuler quelques propositions.

II. RECIT

6. Certains politiciens et commentateurs politiques qui se sont demandé si les exigences à l'origine du « Printemps arabe » seront rencontrées par les parties qui doivent à présent créer de « nouveaux » états, parlent des révolutions comme une « illusion ». D'autres stipulent souvent que les pays arabes de la région peuvent être comparés à l'Europe telle qu'elle était dans le passé. D'après eux, il faut leur laisser le temps de se développer de façon démocratique. Après tout, il a fallu beaucoup de temps à la plupart des pays européens pour mettre en place leur système démocratique, certains d'entre eux venant seulement d'y parvenir tandis que d'autres accusent toujours un certain retard.

7. Les forces motrices des événements dramatiques n'étaient pas, à l'origine, que de simples demandes de liberté politique, mais aussi la frustration des peuples face au chômage, à la stagnation économique et à la pauvreté, à la corruption croissante ainsi qu'aux gouvernements paternalistes, arbitraires et aux élites autoritaires. L'auto-immolation du vendeur de fruits tunisien Muhammad Bouazizi le 17 décembre 2010 en est un exemple. Une autre raison majeure est le taux de chômage élevé parmi les jeunes, qui ne cesse d'augmenter à cause de la croissance rapide de la population.

8. Le «Printemps arabe» est constitué d'une série de protestations, de révoltes et de révolutions dans le monde arabe, qui a débuté en Tunisie en décembre 2010/janvier 2011, touchant des pays en Afrique du Nord et au Moyen Orient et dirigé contre des régimes autoritaires, des dictatures et les structures politiques et sociales de ces pays.

9. Cette soif de changement accompagnée du fait qu'une partie de la classe moyenne urbaine, des intellectuels et une partie de la classe ouvrière se sont unis aux pauvres, ainsi que le rôle de la technologie et des médias sociaux, ont tous contribué à l'allure dynamique du changement. La participation active et publiquement visible des femmes était particulièrement remarquable.

10. Les protestations ont été et sont toujours soutenues par un large mouvement appartenant à diverses couches sociales et des sympathisants de différentes orientations politiques et religieuses: gauchistes et bourgeois, laïques et religieux -musulmans et chrétiens – allant de libéraux et modérés aux fondamentalistes orthodoxes. Beaucoup de croyants veulent vivre leur propre vie et se développer individuellement, libres de dogmes religieux et de toute tutelle. Les éléments prépondérants des protestations étaient des principes moraux et éthiques et avant tout une soif de justice, de liberté, de dignité, de tolérance et de respect.

11. Nous devons nous garder de jugements et de comparaisons rapides. La pensée islamique joue un rôle important dans les pays du sud de la Méditerranée et au Moyen Orient et s'est développée sans aucun doute au cours des décennies écoulées. Ceci peut également être interprété comme un retour aux - ou la recherche de - traditions propres. Par ailleurs, les différences religieuses et ethniques se chevauchent dans beaucoup de pays. Elles sont en partie basées sur des structures traditionnelles et en partie instrumentalisées par les dirigeants politiques et religieux.

12. Nous devons également être conscients de ne pas placer sur un pied d'égalité la pensée islamique d'un côté et l'approche politique islamique pouvant mener à l'oppression religieuse de l'autre. Nous devons réaliser qu'il n'y a pas qu'une seule voie vers une démocratie nouvelle, les pays du Sud de la Méditerranée et du Moyen Orient ayant des origines politiques, historiques, sociales et culturelles différentes.

13. Les conflits subsistant encore dans la région ne peuvent être une excuse pour retarder le processus de transition vers la démocratie. Toutefois, la solution de ces conflits faciliterait la pacification durable et la stabilité au sein des pays du Sud de la Méditerranée et du Moyen Orient. La reconnaissance d'Israël par tous les pays de la région qui ne l'ont pas encore reconnu en tant qu'état indépendant et souverain serait un pas important en avant. Une solution juste, durable et globale du conflit Israélo-arabe et l'établissement d'un Etat palestinien indépendant, souverain et viable pour vivre en paix et en sécurité avec l'Etat d'Israël, conformément aux résolutions de l'ONU concernées, serait aussi un pas important en avant. Quant aux Israéliens et Palestiniens, Israël devrait – en premier lieu – arrêter l'implantation de nouvelles colonies en Cisjordanie et permettre la libre circulation dans les territoires palestiniens. Hamas devrait indubitablement reconnaître le droit d'existence d'Israël.

14. La progression, la dynamique et l'intensité des protestations variaient d'un pays à un autre. Un slogan répandu était «Le peuple veut abolir le régime». Toutefois, les protestataires n'ont pas tous la même idée de l'état et de la société futurs. Certains des anciens régimes ont été balayés créant un vide tandis que d'autres ont paré les protestations en faisant prudemment des concessions et en octroyant des moyens financiers complémentaires ou au contraire par la force brutale et la répression.

15. Nous constatons que les gouvernements des pays du Sud de la Méditerranée et du Moyen Orient n'ont pas assez mis à profit les immenses ressources pétrolières pour engendrer le progrès économique et social. Elle reconnaît également, avec le recul, qu'une part de la responsabilité pour la mauvaise gouvernance dans le passé revient à l'Europe et aux Etats-Unis. Leur approche reflétait les intérêts économiques et géopolitiques dans cette partie du globe, c'est-à-dire le pétrole, la protection des compagnies commerciales et le commerce des armes, ou par des raisons géopolitiques, plus particulièrement dans le cadre de la Guerre Froide et l'élargissement de leurs zones d'influence. Tout ceci se faisait au détriment des normes et valeurs qu'ils prônaient, et sans se poser de questions au sujet de la démocratie ou le respect des droits de l'homme.

16. La coopération et le partenariat entre l'Europe et la rive sud de la Méditerranée et le Moyen Orient doivent se faire sur un pied d'égalité et être au service de chacune des parties concernées dans un intérêt mutuel.

17. Le Processus de Barcelone aussi, initié par l'UE, n'a pas répondu aux attentes qu'il s'était engagé à engendrer : partenariats dans le domaine de la démocratie et la paix, de l'économie et du commerce ainsi que des partenariats au niveau culturel, social et humain. L'Union de la Méditerranée créée en 2008 s'est concentrée sur l'intérêt européen, c'est-à-dire la sécurité, l'économie et la protection contre l'immigration de pays africains, négligeant les besoins économiques, sociaux et politiques des pays arabes du partenariat.

III. LA DECLARATION UNIVERSELLE DES DROITS DE L'HOMME

18. Tous les pays de la Méditerranée et du Moyen Orient sont membres des Nations Unies et reconnaissent donc que les droits de l'homme sont universels. La Déclaration Universelle des Droits de l'Homme fait partie de la législation internationale, qui engage tous les états. Malheureusement les violations des droits de l'homme sont assez fréquentes. Certains dirigeants islamiques orthodoxes conservateurs mettent même en doute la validité de la Déclaration Universelle des Droits de l'Homme qu'ils jugent contraire à la Charia.

19. L'importance de la Charia est significative, les partis politiques islamiques ont la cote, bien que certains, modérés, disent qu'ils n'acceptent la Charia que pour les affaires de famille. Mais la Cour européenne des droits de l'homme à Strasbourg a établi pour les pays membres du Conseil de l'Europe que la Charia est incompatible avec les principes fondamentaux de la démocratie, tels qu'ils sont énoncés dans la Convention européenne des droits de l'homme.

20. La situation des groupes et minorités ethniques et religieux, aboutissant parfois en des hostilités à peine voilées, est préoccupante. Les manifestants ont demandé la dignité, la liberté et l'égalité, c'est pourquoi la révolution en Afrique du Nord était aussi appelée la « Révolution de la Dignité ». Cet esprit requiert un véritable dialogue social en profondeur.

21. La situation des femmes dans la vie publique, politique et familiale est souvent préoccupante. Bien qu'un processus visant à réécrire les constitutions soit mis en route, les commentaires publics sur la situation future des femmes ne sont guère encourageants dans certains pays.

22. Nous, anciens parlementaires, espérons que le résultat des révolutions arabes soit positif et demandent un soutien pertinent des processus de transition démocratiques. Dans le but d'un intérêt et d'un profit mutuels, l'Europe est sollicitée à contribuer à une transition pacifique vers la démocratie, eu égard à la Résolution 1831 de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe du 4 octobre 2011. Cette résolution a aussi appelé au respect, à la protection et l'accomplissement des droits de l'homme et à la prospérité dans la région, à aider à atténuer les problèmes sociaux, économiques et écologiques et à prévenir l'émergence de régimes militaires ou théocratiques voire le chaos.

IV. LA VOIE VERS LA DEMOCRATIE PARLEMENTAIRE

23. De nos jours, la démocratie est une valeur universelle, comme le démontrent les documents des Nations Unies et plus particulièrement la Déclaration Universelle sur la

Démocratie, adoptée par l'Union interparlementaire (UIP) en 1997. Selon la déclaration de l'UIP, la démocratie est fondée sur le droit de chacun de participer à la gestion des affaires publiques et présuppose un véritable partenariat entre hommes et femmes. Bien qu'il y ait plusieurs formes de démocratie, ses éléments-clé sont la participation du peuple, des élections libres et régulières, l'état de droit et des institutions judiciaires indépendantes, le respect des droits de l'homme, l'existence d'une société civile active et d'institutions démocratiques, représentatives et efficaces (parlements) mais aussi des institutions et administrations au niveau local et régional. Le Parlement constitue le cœur politique de la démocratie.

24. Les parlements démocratiques reflètent des sociétés démocratiques. Les six rôles et fonctions essentiels des parlements, l'«hexagone parlementaire» sont :

- faire des lois, y compris les réformes constitutionnelles (pouvoir législatif)
- décider du budget et des taxes (pouvoir du portefeuille)
- demander au gouvernement de rendre des comptes et contrôler l'action de l'exécutif (pouvoir de contrôle parlementaire)
- représenter le public démocratique (pouvoir de représentation et de discours)
- dans le cas de démocraties parlementaires élire l'exécutif (pouvoir électoral)
- influencer la politique étrangère et les relations internationales (pouvoir de déclarer la guerre et de ratifier les traités, pouvoir de médiation entre le public et les organisations et institutions internationales).

25. Les parlements sont plus ou moins forts dans ces différents rôles. Dans nombre de pays, les parlements sont aux mains d'appareils gouvernementaux puissants et dominés par l'exécutif. Le corps législatif joue par exemple souvent un rôle limité dans l'élaboration des politiques, les budgets étant dans beaucoup de parlements uniquement discutés à leur stade final. Ce sont souvent simplement la capacité technique et l'équipement requis, l'espace de bureau et l'accès à l'information qui font défaut à ces assemblées. La décentralisation démocratique exige plus que la décentralisation et la délégation de pouvoirs. Elle requiert également une large participation de personnes souvent marginalisées, comme les femmes, les minorités religieuses et toutes autres minorités et les pauvres. La responsabilité des fonctionnaires au niveau local est d'une importance croissante pour leur légitimité.

26. Les déficiences ainsi décrites existent dans les pays du bassin méditerranéen et au Moyen Orient. La population ne se sent pas concernée par la vie politique et se sent souvent victime de la corruption et de mauvais traitements. Dans la plupart des pays de la région, il n'y a pas d'homogénéité ethnique ou religieuse. Dans certains d'entre eux, il y a même une hostilité non dissimulée entre chiites et sunnites.

V. PROPOSITIONS

Nous, anciens parlementaires, soulignons et proposons :

27. que surmonter la situation économique désastreuse au Sud de la Méditerranée et au Moyen Orient est d'une extrême importance pour le réveil démocratique dans la région. La démocratie ne signifie rien sans nourriture, sécurité, emploi. L'éducation pour tous ainsi que la formation professionnelle et universitaire sont des éléments-clé pour l'individu et pour le développement socio-économique, politique et durable d'un pays. Nous plaidons pour que nos pays soutiennent de façon adéquate les efforts fournis dans la région en faveur de la démocratie et d'une amélioration générale des conditions de vie y compris la lutte contre le chômage (des jeunes) et la corruption – sans paternalisme ou attitude condescendante. Les droits des enfants doivent être respectés.

28. que le droit des populations dans les pays concernés de choisir eux-mêmes librement et démocratiquement leur forme de gouvernement est incontesté. Des orientations décisives – et pas uniquement dans les pays de la région – peuvent être données par: la Charte des Nations Unies en particulier, la Déclaration Universelle des droits de l'homme, diverses conventions des Nations Unies sur les droits de l'homme, les droits des minorités et les

groupes religieux ou ethniques, la Déclaration Universelle de l'UIP sur la Démocratie ainsi que les objectifs du Millénaire pour le Développement et la Déclaration du Millénaire où les Chefs d'état et de gouvernement, réunis au Sommet du Millénaire en septembre 2000, se sont engagés à ne ménager aucun effort pour promouvoir la démocratie et renforcer l'état de droit, et le respect de tous les droits de l'homme et les libertés fondamentales universellement reconnus, y compris le droit au développement.

29. qu'il n'existe pas de plan pour les processus de transition démocratique à succès. On pourrait tirer des leçons de l'expérience fournie par les divers processus de transition en Europe centrale et orientale. Toutefois, certains éléments-clé pour un processus de transition démocratique peuvent être identifiés : la primauté du droit, le renforcement des droits de l'homme, l'établissement et le renforcement d'institutions démocratiques efficaces et responsables dont les parlements sont la pièce maîtresse (voir « hexagone parlementaire »), la bonne gouvernance, des organisations de la société civile, des médias et des institutions judiciaires indépendants, le contrôle démocratique des forces de sécurité et l'intégration de la force militaire dans des structures civiles. Dans les pays en transition, beaucoup de groupes et d'acteurs politiques et sociaux prônent le pluralisme, les valeurs démocratiques, la modernisation et la modération. S'ils souhaitent une aide extérieure, le monde extérieur devrait être disposé à fournir un appui généreux.

30. que l'Europe doit faire de son mieux pour combler le vide entre les paroles et les actes (voir l'Union pour la Méditerranée) et promouvoir les processus de transition démocratique dans la région tout en respectant la responsabilité et l'auto-détermination des populations et des pays concernés. L'aide de l'Europe à ces pays devrait se faire dans un esprit de partenariat afin de rencontrer tout d'abord les souhaits et attentes des pays concernés. Le défi aujourd'hui est de fournir une assistance telle que le potentiel des populations et des états est pleinement utilisé.

31. que la Commission européenne pour la démocratie par le droit ('Commission de Venise' du Conseil de l'Europe comptant 58 membres à part entière, y compris l'Algérie, Israël, le Maroc et la Tunisie) avec ses possibilités de conseils et d'experts, pourrait recevoir un mandat officiel pour soutenir tous les pays de la région dans la rédaction ou la modification de constitutions – constitutions respectant les droits de l'homme, l'état de droit et les principes de bonne gouvernance.

32. qu'un meilleur usage devrait être fait des parlements nationaux, de l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe, du Parlement européen, de l'UIP, de l'Assemblée parlementaire – Union pour la Méditerranée (anciennement Assemblée parlementaire Euro-méditerranéenne), l'Assemblée parlementaire de la Méditerranée et l'Assemblée parlementaire de l'OSCE, mais aussi du Centre européen pour la Recherche et la Documentation parlementaire (CERDP), afin d'encourager la coopération avec les pays de la région et la Ligue arabe en ce qui concerne la démocratisation, le renforcement des parlements dans l'esprit de l'«hexagone parlementaire» et les droits de l'homme.

33. qu'on pourrait également faire appel à des organisations et institutions appuyant le pluralisme politique et les processus de transition démocratique, les médias indépendants et les sociétés civiles démocratiques, comme des fondations politiques ou le Fonds européen pour la Démocratie (créé par l'UE en réponse au «printemps arabe») et des cellules de réflexion sur la région.

34. qu'il faudrait consacrer une attention toute particulière à la situation précaire des femmes, qui n'est pas conforme aux objectifs et normes internationaux. L'objectif du Millénaire pour le développement n° 3 est également très important pour la région : « promouvoir l'égalité des sexes et l'autonomisation des femmes ». La coopération au développement de la part des pays, institutions et ONG européens devrait contribuer à atteindre cet objectif. Nous demandons aux pays de la région d'augmenter la participation des filles et des femmes à tous les niveaux d'éducation, de promouvoir – aussi au niveau dirigeant – la représentation des femmes dans les parlements et les organes élus et leur

participation à la vie économique, d'adapter la législation locale en matière de famille et de statut personnel aux normes internationales en matière de droits de l'homme et de créer un réseau légal afin de prévenir et de poursuivre en justice toute forme de violence envers les femmes. Les processus de transition démocratique ne peuvent porter des fruits que si l'égalité des sexes est la pierre angulaire des fondements législatifs et constitutionnels des nouvelles institutions et si les femmes sont associées pleinement à leur construction et à leur renforcement.

35. que des initiatives importantes comme le «Partenariat de Deauville» lancé au Sommet des G8 en 2011 ou le Partenariat pour la Démocratie et la Prospérité partagée avec les pays du sud de la Méditerranée (UE 2011) devrait avoir l'appui total du Conseil de l'Europe et des Etats membres de l'UE afin d'aider les pays du sud de la Méditerranée et du Moyen Orient dans leur transition vers des sociétés et institutions libres et démocratiques avec des gouvernements transparents et responsables. C'est un objectif pertinent que d'aider à créer les conditions positives pour un développement socialement juste permettant une vie dans la dignité, et pour une croissance durable et inclusive, le développement du secteur privé et de petites et moyennes entreprises pour favoriser la création d'emploi.

36. qu'en ce qui concerne les activités de coopération au développement et le soutien aux processus de transition, les états européens, l'UE et le Conseil de l'Europe pourraient promouvoir des domaines qui sont pertinents pour la transition démocratique et taillés sur mesure selon les besoins spécifiques des pays: renforcement du parlement, de l'exécutif et du judiciaire ; la bonne gouvernance et l'état de droit, la liberté des médias et la liberté d'opinion ; la promotion et le renforcement de la société civile, des syndicats et ONG libres; le contrôle démocratique des forces de sécurité; la promotion de l'éducation à tous les niveaux – le renforcement des capacités des fonctionnaires ; la promotion et la transformation de l'économie basée sur les principes sociaux et écologiques de l'économie de marché ; la réduction et l'adaptation des changements climatiques ; la coopération régionale.

37. que les parlementaires actifs et les parlements respectifs des Etats membres du Conseil de l'Europe ainsi que l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et le Parlement européen soient invités à défendre l'application de ces propositions et le financement adéquat d'anciens et de nouveaux programmes et instruments favorisant les processus de transition démocratique y compris la tolérance religieuse dans des pays du sud de la Méditerranée et du Moyen Orient.

38. que le processus euro méditerranéen de Barcelone initié par l'Union européenne soit réactivé car il n'a pas répondu aux attentes qu'il s'était engagé à satisfaire principalement dans les domaines de la démocratie, de la paix et de l'économie. L'Association des anciens parlementaires des Pays Membres du Conseil de l'Europe appuie également l'idée d'une relance de l'Union pour la Méditerranée, projet ralenti par les événements politiques intervenus dans le monde arabe mais rendu plus nécessaire que jamais pour aider à reconstruire la région sur la base d'un partenariat équitable.

39. que les anciens parlementaires des parlements respectifs des pays membres du Conseil de l'Europe ainsi que l'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe et le Parlement européen contribuent à établir une nouvelle collaboration entre l'Europe et le monde arabe dans un esprit de partenariat. Il y a un nombre important d'anciens parlementaires chevronnés permettant de mettre sur pied un forum permanent, axé plus particulièrement sur le renforcement des capacités politiques des hommes et des femmes dans les rencontres, séminaires et ateliers parlementaires.

40. que nous réalisons qu'il ne peut y avoir de sécurité en Europe sans sécurité dans la région de la Méditerranée. La démocratie dans le monde arabe devrait devenir un facteur solide pour la paix et la sécurité dans la région et en Europe, ainsi que dans le monde entier.

2. BUREAU - ANDORRA, JUNY DEL 2013

El propassat 23 de març de 2012 l'Associació d'Exsindics i Exconsellers Generals (AESCO) fou ratificada com a membre de ple dret de l'Associació europea d'antics parlamentaris dels països membres del Consell d'Europa, l'FP-AP, en l'Assemblea General que aquest organisme va celebrar a Nicòsia (Xipre).

Després de dos anys com a membre de ple dret, l'AESCO ha tingut l'oportunitat d'organitzar una reunió del *Bureau* de l'FP-AP aquí a Andorra. Aquest esdeveniment, que va tenir lloc entre el 13 i el 15 de juny de l'any passat, ha consolidat l'AESCO en el marc de l'FP-AP amb una mostra de reconeixement només dos anys després de la nostra adhesió.

Eduard Comelles

Desenvolupament de la reunió del *Bureau* del 14 de juny:

- Benvinguda dels participants per part del President de l'AESCO, el Sr. Josep Marsal, i de la Cònsol Major d'Andorra la Vella, la Sra. Mª Rosa Ferrer Obiols.
- S'aprova l'ordre del dia de la reunió del *Bureau*, els principals punts tractats són:
 - Presentació per part del Sr. Uwe Holtz, membre de la delegació alemanya, de l'informe sobre els diferents contactes amb altres associacions nacionals per adherir a l'FP-AP, obrint-se un debat per l'Associació de Romania.
 - Declaració de Malta: es demana que cada associació, tal i com es va acordar en la reunió de París, faci un breu resum de com s'ha fet la difusió de la declaració.
 - Col·loqui 2014: en base al tema global proposat a París es presenten els 8 temes que les diferents associacions han enviat. Cada una fa una presentació del perquè del tema que proposa abans d'escollir-ne un. Vist que molts temes són similars es demana al Sr. Alvin Levoyer, president del groupe des anciens députés de France, de preparar un guió de treball que presentarà a la propera reunió de la Haia.
 - Presentació sobre l'organització del seminari i el *Bureau* de la Haia.

Servei Fotogràfic de Govern

Servei Fotogràfic de Govern

- Dinar de treball a la Borda Pairal.
- Taula rodona sobre: "Andorra, la seva història, les seves institucions i els seus reptes".

La Sra. Maitena Manciet va moderar la taula, l'Excm. Sr. Josep Dallerès Codina, Ambaixador representant permanent del Principat d'Andorra al Consell d'Europa, i el M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura, van ser els ponents.

El contingut de les dues ponències van donar lloc a un torn de preguntes i reflexions per part de tots els delegats descobrint amb curiositat, sorpresa i amb molt d'interès el nostre país.

Servei Fotogràfic de Govern

Altres activitats que es varen preparar fora de l'àmbit del treball del *Bureau*:

- Salutació del M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora, Sindic General, i la M.I. Sra. Mònica Bonell Tuset, Subsíndica General, a la Casa de la Vall.

Eduard Comellas

Eduard Comellas

- Visita de la Casa de la Vall i de l'hermicle del nou edifici del Consell General.
- Recepció de benvinguda al Hall del Consell General amb foto de família a les escales de la Casa de la Vall.
- Visita cultural, "el paisatge i l'hàbitat rural" organitzat per Andorra Turisme per als acompanyants.
- Sopar al Andorra Park Hotel ofert per la Sindicatura.
- Visita cultural "paisatge i tradicions" per tots els assistents.
- Dinar a Encamp a l'hotel Guillem

La valoració de l'organització d'aquest *Bureau* a Andorra per part de la Junta Directiva de l'AESCO ha estat molt satisfactòria, tot un èxit, i ens permetem dir-ho amb orgull.

Servei Fotogràfic de Govern

CONFERÈNCIA A CÀRREC DEL SR. DAVID MOYNAT:

El passat dia 11 d'abril del 2013, en finalitzar el dinar posterior a l'Assemblea General de l'associació, va tenir lloc a l'Art Hotel d'Andorra la Vella una conferència-col·loqui relativa a "la Batllia d'Andorra: jurisdicció de primera instància i instrucció en tots els àmbits jurisdiccionals" a càrrec del Sr. David Moynat, president de la Batllia d'Andorra, la qual es transcriu íntegrament a continuació:

Tatiana Masó

LA BATLLIA D'ANDORRA:

JURISDICCIO DE PRIMERA INSTANCIA I INSTRUCCIO EN TOTS ELS AMBITS JURISDICCIONALS

I.- LA NOCIO DE JURISDICCIO

És una de les funcions de l'Estat, diferent de les demés i específica pel seu contingut, plantejament que deriva de la cèlebre distinció de Montesquieu relativa als poders i les funcions de l'Estat.

Dita funció queda transcrita en l'article 85 de la CA:

"En nom del poble andorrà la Justícia és administrada exclusivament per jutges independents, inamovibles i, en l'àmbit de les seves funcions jurisdiccionals, sotmesos només a la Constitució i a la Llei."

Se'n dedueix que:

- La jurisdicció s'exerceix a través dels Tribunals de Justícia, organismes específics que detenen en exclusiva l'activitat jurisdiccional.
- L'organització judicial és única.
- La jurisdicció s'exercita exclusivament a través del procés establert per les lleis.
- L'exercici de la potestat jurisdiccional en tot tipus de procés, jutjant i fent executar allò jutjat, correspon exclusivament als tribunals determinats per les lleis, segons les normes de competència i procediment que les mateixes estableixin.

II.- LA BATLLIA D'ANDORRA COM A ÒRGAN JURISDICCIONAL

Composició:

L'article 47 de la Llei qualificada de la Justícia disposa que:

"La Batllia d'Andorra és la jurisdicció de primera instància i instrucció en tots els àmbits jurisdiccionals. La Batllia d'Andorra està composta pel conjunt dels Batlles en un nombre no inferior a vuit, així com pel seu President. El president del Tribunal de Batlles serà alhora el President de la Batllia."

Competència:

L'article 48 de la Llei qualificada de la Justícia preveu que:

"La Batllia d'Andorra i els Batlles, ja sigui com a Tribunal Unipersonal o en composició col·legiada d'acord amb el que estableixen la present Llei Qualificada i les Lleis de procediment, són competents per a jutjar en primera instància tots els afers contenciosos, salvat el cas, en matèria penal, dels delictes majors. Els Batlles instrueixen individualment els afers penals. Exerceixen també com a Tribunal Unipersonal la jurisdicció voluntària.

El Batlle de guàrdia és competent per a substanciar en primera instància els procediments previstos en els articles 9.3 i 41.1 de la Constitució. Salvat en els casos expressament previstos per la Llei, els Batlles no poden delegar les funcions atribuïdes. En cap cas la delegació no podrà abastar funcions jurisdiccionals. Els Batlles i els Tribunals exerceixen també la funció d'inspecció del Registre Civil i aquelles altres que expressament li siguin atribuïdes per Llei en garantia de qualsevol dret.".

Exercici de les competències jurisdiccionals:

L'article 49 de la Llei qualificada de la Justícia enumera el següent:

Primer.- El Tribunal de Batlles, com a tribunal col·legiat disposa de tres seccions: civil, penal i administrativa. Cada secció, en reunir-se, està formada per tres Batlles. Ampliació amb la creació de la Secció de Menors a través de la Llei Qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi Penal i de la Llei qualificada de la Justícia.

Els debats són secrets i les decisions s'adopten per majoria. La redacció de la sentència pertany al Batlle que hagi estat ponent.

Segon.- En matèria penal les contravencions penals són jutjades per un sol Batlle que actua com a Tribunal Unipersonal. Els delictes menors són jutjats pel Tribunal de Batlles.

Tercer.- En matèria civil, els procediments de quantia mínima o menor que d'acord amb les lleis processals se substanciaran per un procediment abreujat, són jutjats per un sol Batlle. Totes les mesures de caràcter provisional i cautelar són també adoptades per un sol Batlle. Tots aquells altres procediments de quantia indeterminada o la quantia dels quals superi el quàntum màxim fixat per les Lleis de procediment per subjectar-los al procediment abreujat, són jutjats pel Tribunal de Batlles.

Quart.- En matèria administrativa els afers relatius al contenciós de Seguretat Social són jutjats per un sol Batlle. Totes les altres qüestions d'aquest àmbit jurisdiccional són jutjades de manera col·legiada pel Tribunal de Batlles.".

Organització de la Batllia d'Andorra i atribucions del seu President:

Primer.- El president del Tribunal de Batlles, és nomenat pel Consell Superior de la Justícia d'acord amb l'article 90.2 de la Constitució. El seu nomenament li confereix la responsabilitat de l'organització i bon funcionament de la Batllia d'Andorra. Assegura la representació de la Batllia davant les institucions.

Segon.- La Batllia queda estructurada en seccions civil, penal, administrativa, de menors i una secció especial d'Instrucció. En iniciar-se l'any judicial el President de la Batllia estableix, d'acord amb els respectius nomenaments acordats pel Consell Superior de la Justícia, l'adscripció dels Batlles a cadascuna de les seccions civil, penal, administrativa i de menors, així com en les funcions de jutges d'instrucció.

III.- ESTRUCTURA JERARQUITZADA DELS LLOCS DE TREBALL QUE CONFIGUREN L'ACTUAL BATLLIA D'ANDORRA

Els Batlles:

Tots ells llicenciats en dret –no sent funcionaris- i accedint a la carrera judicial per la fórmula prevista per la Llei qualificada de la Justícia.

A aquests se'ls encomana totes les funcions estrictament jurisdiccionals que comporta l'administració de justícia en les seves diverses branques del dret i d'altres en alguns casos determinats legalment com són la participació a la Junta Electoral, el vot judicial, la presència a la Unitat d'intel·ligència financera.

Els Secretaris Judicials:

També llicenciats en dret –sent funcionaris-, s'ocupen de documentar les diverses actuacions que tenen lloc davant del tribunal. Exerceixen la fe pública judicial i assisteixen al Batlle i Tribunal en l'exercici de les seves funcions de conformitat amb les lleis processals. Els correspon ser el cap de personal de l'oficina judicial de la qual són titulars, sense perjudici de la superior direcció dels Batlles i del President de la Batllia. Els correspon també la guarda i dipòsit de la documentació i el seu arxiu, i la conservació dels béns i objectes afectats als expedients judicials.

Els oficials i auxiliars:

Els primers són definits per la Llei de la funció pública de l'Administració de Justícia com aquells que amb coneixements tècnics especialitzats, són els col·laboradors immediats del Secretari Judicial en la tramitació de les actuacions judicials i dirigeixen l'actuació dels funcionaris subalterns. Els segons realitzen la seva tasca en l'àmbit tecnicoadministratiu de la tramitació processal.

IV.- LA INSPECCIÓ DE LA BATLLIA D'ANDORRA I EL PODER DISCIPLINARI

La inspecció i vigilància de la Batllia d'Andorra per a la comprovació i control del funcionament de l'Administració de Justícia, correspon al Consell Superior de Justícia. A aquest també li correspon nomenar els Secretaris Judicials així com els Batlles i Magistrats i exerceix el poder disciplinari sobre els Batlles i Magistrats. Depenent la incoació d'expedient disciplinari respecte dels Secretaris Judicials del President de la Batllia, i respecte dels altres funcionaris ja sigui del Secretari Judicial corresponent per faltes lleus o bé del President de la Batllia per faltes greus, i la resolució d'aquests ja sigui del Consell Superior de Justícia quan es tracti de faltes greus o molt greus, i del President de la Batllia quan es tracti de faltes lleus.

V.- L'ESTADÍSTICA JUDICIAL

Una de les funcions administratives encomanades a la Presidència és la relativa a l'estadística judicial. Aquesta també permet celebrar l'obertura de l'any judicial, facilitar al Consell Superior de la Justícia la informació necessària perquè el seu President en pugui presentar la memòria sobre l'estat i funcionament de l'Administració de Justícia. Comprèn aspectes com aquells relatius al nombre de judicis incoats, resolts, el tipus d'assumepte i altres extrems.

A tall d'exemple, en matèria Civil i Administrativa les estadístiques dels tres darrers anys judicials escolats són les següents:

SECCIÓ CIVIL	09-10	%	10-11	%	11-12	
Pendants d'anys anteriors	1944		2368		2217	
Noves entrades	4542	-12,04%	3995	7,38%	4290	NUM. 1
Evacuades	4142	-0,36%	4127	-10,54%	3692	
Pendants (tràmit)	2344	-4,61%	2236	20,51%	2815	

MITJA DE CAUSES ENTRADES I RESOLTES PER BATLLE					
PROCEDIMENT	ENTRATS 11/12		EVACUATS 11/12		
	TOTAL	MITJA	TOTAL	MITJA	
Abreujat	693	116	587	98	
Arrendaments urbans	202	34	208	35	
Divorci	105	18	95	16	
Interdictes	8	1	5	1	
Laboral	251	42	170	28	
Mesures cautelars	29	5	22	4	
Mesures paterno-filials	52	9	37	6	
Minima quantia	273	46	260	43	
Ordinari	845	141	589	98	
Ordre Judicial	1560	260	1454	242	
Propietat horitzontal	115	19	123	21	
Separació	161	27	153	26	
TOTAL GLOBAL	4294	716	3703	617	NUM. 2

ESTOC D'ASSUMPTE A DATA 08/04/2013				
SECCIÓ CIVIL				
Total assumptes pendents de resolució al final del període	Assumpes de més de 2 anys	Assumpes de més de 3 anys	Assumpes de més de 5 anys	NÚM. 3
2994	241 (8,05%)	133 (4,44%)	72 (2,40%)	

Execució Civil - ANYS	09-10	%	10-11	%	11-12	
Pendents d'anys anteriors	2504		2972		3338	
Noves Entrades	2247		2480		2211	
Executades	1923		2268		1985	
Pendents (tràmit)	2828	12,59%	3184	11,93%	3564	NÚM. 4

ESTOC D'ASSUMPTE A DATA 08/04/2013				
EXECUCIONS CIVILS				
Total assumptes pendents d'execució al final del període	Assumpes de més de 2 anys	Assumpes de més de 3 anys	Assumpes de més de 5 anys	NÚM. 5
4079	572 (14,02%)	660 (16,18%)	347 (8,51%)	

- fallides -	09-10	10-11	11-12	
Pendents d'anys anteriors	37	43	49	
Noves entrades	27	18	30	
Evacuades	19	10	8	
Pendents (tràmit)	45	51	71	NÚM. 6

A destacar:

-La independència dels Batlles i el dret a un procés equitable no serveixen de res si la resolució judicial no s'executa, extrem essencial per la confiança pública en la justícia.

-Actualment no hi ha un fort esperit d'acord extrajudicial, en gran mesura perquè no existeixen bons instruments per facilitar-lo.

SECCIÓ ADMINISTRATIVA:	09-10	10-11	11-12	
Pendents d'anys anteriors	202	148	202	
Noves entrades	181	247	192	
Evacuades	238	190	184	
Pendents (tràmit)	145	205	210	NÚM. 7

Execucions Administratives	09-10	%	10-11	%	11-12	
Pendents d'anys anteriors	22907		28387		39509	
Noves entrades	10868		18173		18284	
Executades	5387		6693		2017	
Pendents (tràmit)	28388	40,44%	39867	39,91%	55776	NÚM. 8

VI.- REPTES DE LA BATLLIA D'ANDORRA PER MILLORAR L'EFICÀCIA I LA QUALITAT DE LA JUSTÍCIA:

Per respondre humilment, he fet prova de rigor, seriositat, determinació i coratge.

Primer.- Potenciar la formació i crear un cos d'interins:

S'ha de potenciar de forma efectiva la formació inicial i continuada dels funcionaris de la Batllia d'Andorra, per ensenyar-los tècnica i pràcticament les funcions que han d'assumir, obtenint així major rendiment i efectivitat en el lloc de treball, preparant-los per un possible ascens de categoria o bé permetre la polivalència per assumir altres tasques.

Tanmateix i per combatre els efectes nocius de la manca d'efectius en alguns moments determinats (ja sigui per baixes per malaltia, baixes per maternitat, excedències o permisos administratius) i que no són pocs, cal crear un cos d'interins.

Segon.- Reflexió a l'entorn de l'execució civil:

Sense perdre de vista que l'execució ha de ser equitativa, ràpida, efectiva i proporcionada, és necessari que les resolucions s'executin, sinó seria inútil haver-les obtingut.

Enfront a la realitat d'avui hi ha dues alternatives: o bé enfortim amb mitjans humans, tècnics i materials el procediment d'execució de sentència o bé el desjudicialitzem sense però descartar la intervenció del Jutge per tal de decidir segons què.

Tercer.- legislar sobre un Codi de Procediment Civil per tal d'enfortir el dret de tothom a una tutela judicial efectiva.

Aquesta iniciativa de ben segur ha de coincidir amb l'anhel i la necessitat social d'una justícia civil nova, que es caracteritzi precisament pel desig d'efectivitat.

Que significa una justícia civil efectiva: doncs sentències menys allunyades de l'inici del procés; mesures cautelars més assequibles i eficaces; execució forçosa menys costosa per a qui necessita promoure-la i amb més possibilitats d'èxit en la satisfacció real dels drets i els interessos legítims.

En aquest sentit ens em de felicitar de la iniciativa política encapçalada pel Ministre de Justícia que darrerament ha designat una comissió d'experts amb participació dels diferents operadors jurídics (Advocats, Ministeri Fiscal i Batlles) per tal d'elaborar un projecte de Llei de Codi de Procediment Civil, i en aquesta, entre altres extrems, ja s'ha tractat de simplificar els procediments amb introducció de major oralitat amb l'audiència prèvia, de la possibilitat d'obtenir mesures d'instrucció pel futur abans d'iniciar-se el contenciós per motiu legítim, el que té manifestament un interès pràctic perquè no desaparegui o es deteriori la prova.

A tall d'exemple ho seria el poder nomenar un perit per avaluar les causes i l'abast dels danys produïts per inundació en un immoble; per efectuar un dictamen en matèria de construcció i així fixar quins són els vicis ocults ocorreguts i quin cost té la reparació dels mateixos.

S'ha de dir, que eventualment això pot implicar que el resultat del peritatge judicial únic que es practiqui, amb respecte del contradictori, fent-hi participar els interessats, precipiti un acord entre les parts confrontades i doncs s'eviti litigar.

S'ha d'insistir en què dit projecte de Codi de Procediment Civil s'inspira en l'interès dels justiciables i doncs de la societat sencera.

També s'ha de dir que s'ha d'obtenir una tutela judicial que es demori només en la mesura justa, és a dir, el temps necessari per a la indefugible confrontació processal, amb les actuacions necessàries per preparar la sentència i garantir-ne l'encert.

Quart.- promulgar un Codi civil i un Codi mercantil, com a sinònims de major seguretat jurídica.

De tot el nostre entorn jurídic llatí, som l'únic país que no tenim Codi Civil. Hi ha qui manté que la codificació esterilitza el progrés jurídic i humà, personalment com no pretenc fer el dret entenc que per haver-hi major seguretat jurídica, les fonts del dret han de ser perfectament identificades i el seu contingut a l'abast de tothom.

Cinquè.- Modernització de la gestió de l'Administració de Justícia a través de la conceptualització i implementació d'un Sistema d'Informació Integral.

Sisè.- Modificar la Llei Qualificada de la Justícia per assolir de forma efectiva l'autonomia pressupostària per part del Consell Superior de la Justícia:

En aquest sentit és de recordar la Sentència del Tribunal Constitucional del 16 de desembre de 1994 sobre el conflicte positiu de competències constitucionals, la qual, entre altres aspectes desenvolupats, considerava que els articles 22.1, 36 i 37 de la Llei Qualificada de la Justícia són el desenvolupament precís que el legislador ha volgut fer, del mandat de l'article 89 de la Constitució, havent optat per una fórmula oberta pel que fa a l'Administració de la Justícia, que no atorga al Consell Superior l'execució i la gestió del pressupost de la Justícia, però res no li impedeix atribuir-les-hi en el futur dins del marc de la Llei Qualificada de la Justícia.

Convé doncs enfortir i garantir la independència i eficàcia del Poder Judicial i per això s'ha d'exigir l'autonomia pressupostària del Consell Superior de la Justícia.

Setè.- Legislar sobre una veritable carrera judicial:

El marc jurídic d'interès a l'entorn d'aquesta qüestió el constitueixen la Constitució d'Andorra i la Llei Qualificada de la Justícia.

La Constitució:

L'article 85.1 de la Constitució d'Andorra preveu que "En nom del poble andorrà, la Justícia és administrada exclusivament per jutges independents, inamovibles i, en l'àmbit de les seves funcions jurisdiccionals, sotmesos només a la Constitució i a la Llei."

L'article 90.1 de la Constitució d'Andorra disposa que "Tots els Jutges, independentment de la seva categoria, seran nomenats per a un mandat renovable de sis anys, entre persones titulades en Dret que, comptin amb aptitud tècnica per a l'exercici de la funció jurisdiccional".

L'article 91.2 manifesta que "Durant el seu mandat, cap Jutge no pot ésser amonestat, traslladat, suspès en les seves funcions o separat del seu càrrec, si no és com a conseqüència de sanció imposada per haver incorregut en responsabilitat penal o disciplinària."

Finalment la disposició transitòria segona apartat 1r diu "La Llei Qualificada relativa a la Justícia preveurà, amb esperit d'equilibri, la designació de Jutges i Fiscals procedents dels Estats veïns mentre no sigui possible fer altrament."

La Llei Qualificada de la Justícia:

Regula els supòsits d'incompetència i prohibicions i el règim de recusació i abstenció, tot això precisament per preservar la independència i la imparcialitat del jutge, però la inamovibilitat garant de dita independència s'acaba traduint amb un mandat de sis anys per als Batlles, amb possibilitat de renovació.

Crec que es tracta d'una equivocació i la veritable il·lustració del principi d'inamovibilitat del Jutge s'hauria de traduir amb una reforma seriosa per enfortir el sistema, per això es demana la Carrera Judicial.

En aquesta, s'hi hauran de desenvolupar altres aspectes com el de la progressió professional, sent aquesta un dret innegable que permet mantenir intacta la vocació, això sí, l'antiguitat ha de prendre's en consideració alhora de valorar les aptituds tècniques del candidat, però en definitiva la condició del possible ascens ha de venir determinada pels mèrits objectius assolits, l'aptitud tècnica, la capacitat.

Entenc que en la situació en la qual ens trobem, no quedant en actiu cap dels Batlles que van iniciar l'etapa post constitucional –en definitiva amb les previsions futures amb efectes a comptar del proper 30 d'abril en total tretze hauran cessat en el càrrec; dos s'han jubilat; 2 han estat promoguts com a Magistrats i dos es troben en situació d'excedència-, el debat no es situa en decidir si ens cal andorranitzar la Justícia del nostre país, sinó com fer-ho de forma intel·ligent, gradual, seriosa i per mèrits objectius.

Els ciutadans que accedeixen als tribunals necessiten confiar en la nostra imparcialitat i independència per tal de que les resolucions que dictem tinguin, a més de valor jurídic, la necessària legitimitat que genera la confiança en dits principis, valors que també han de guiar el contingut de la carrera judicial.

És possible impartir justícia, decidir controvèrsies sobre la vida, la llibertat i el patrimoni de les persones sense tenir un rigorós sistema de selecció, avaluació i promoció que garanteixi que tinguin aquesta potestat únicament aquells que comptin amb els coneixements i habilitats requerits? Sent doncs així les coses s'haurà d'insistir en aquests extrems.

Una veritable carrera judicial ha de comportar la regulació del règim retributiu dels membres de la carrera judicial com a element configurador de la seva independència econòmica, a l'alçada de la seva alta funció de jutjar i fer executar allò jutjat, trobant-se els mecanismes idonis per tal de donar incentius a la dedicació professional i a la qualitat en la prestació del servei encomanat.

Conclusions:

He procurat apropar-vos, encara que sigui per uns moments, la configuració i l'organització de la Batllia i algunes de les seves estadístiques, les quals com heu pogut apreciar revelen d'un elevat grau de compromís i d'implicació per part dels Batlles i dels funcionaris de la Batllia; també he intentat aportar idees per millorar, i suscitar qüestions que poden tenir algun interès en el debat transcendent que consisteix en tractar de determinar quina és la justícia que volem.

Malgrat el sentiment de que el nostre sistema judicial es troba immers en una espècie de cercle de l'etern retorn, on, tot i que els anys passin, els problemes tradicionals del sistema, es repeteixen i emergeixen una i altra vegada, convé mantenir la il·lusió i el compromís en espera dels resultats d'una voluntat política decidida per enfortir el poder judicial.

Moltes gràcies.

Sr. David Moynat
President de la Batllia d'Andorra

CONFERÈNCIA A CÀRREC DEL SR. DANIEL BASTIDA:

El passat dia 19 de novembre del 2013 va tenir lloc el tradicional dinar de germanor al restaurant la Borda Pairal d'Andorra la Vella. En acabar l'àpat, tingué lloc una conferència a càrrec del Sr. Daniel Bastida, Rector de la Universitat d'Andorra, la qual es transcriu a continuació:

L'ensenyament superior al Principat d'Andorra

L'ensenyament superior al Principat d'Andorra es va iniciar l'any 1988 amb la creació de les escoles universitàries d'infermeria i d'informàtica, donant lloc l'any 1997 a la creació de la Universitat d'Andorra, com a universitat pública de l'Estat. Aquell mateix any es va crear el Centre d'Estudis Virtuals, utilitzant la xarxa i les noves tecnologies per oferir formacions universitàries especialment adreçades a persones que treballen a Andorra. Va ser una iniciativa capdavantera, en un moment en què Internet tot just començava.

La Universitat d'Andorra ha crescut considerablement durant aquests 25 anys d'existència. I ha crescut notablement el nombre d'estudiants, fins arribar als més de mil dos-cents estudiants que hi ha avui. Aquest curs acadèmic, 119 nous alumnes s'han matriculat al primer curs d'alguna formació presencial de la Universitat d'Andorra. Més de 9.000 persones s'han matriculat a la Universitat d'Andorra en alguna de les 100 formacions diferents que s'han ofert aquests anys. S'han expedit prop de 3.500 diplomes incloent formacions universitàries o de postgrau, la gran majoria desenvolupant la seva carrera professional al nostre país. D'aquests diplomats, 786 han assolit un títol d'ensenyament superior.

Més recentment, s'ha desenvolupat un programa de doctorat; aquest any hem tingut la primera persona doctorada per la Universitat d'Andorra. I s'ha potenciat la recerca; els quatre grups de recerca de la Universitat d'Andorra han produït en els darrers set anys més de 50 publicacions científiques. També s'ha facilitat l'accés a la universitat: 170 persones han completat la formació per a majors de 25 anys, amb la qual cosa se'ls han obert les portes d'una qualificació superior.

Les universitats existeixen per expandir les ments; la Universitat d'Andorra ha potenciat de manera molt important la formació al llarg de la vida. Més de 6.000 persones han seguit algun dels nombrosos postgraus i cursos de formació continuada que ofereix la nostra institució, en temes tan variats com són el Dret andorrà, les Ciències de l'Educació, o en les àrees de salut, empresa i tecnologia.

La tasca de difusió dels coneixements que la universitat ha d'assumir en relació amb les noves generacions implica que aquesta institució s'adreci també al conjunt de la societat, atès que el seu futur cultural, social i econòmic exigeix un considerable esforç de formació permanent. Durant aquest temps, la Universitat d'Andorra ha promogut esdeveniments per apropar el coneixement a la societat; s'han desenvolupat projectes com l'Òpera Oberta, que ha estat una magnífica plataforma de promoció de la cultura, amb 480 participants en les deu edicions realitzades, o el projecte d'Aula Magna, una

iniciativa capdavantera per apropar la universitat a la gent gran, de la que ja s'han desenvolupat vuit edicions.

Actualment una de les nostres prioritats és l'obertura de la Universitat d'Andorra cap a l'exterior, promovent la mobilitat i els intercanvis internacionals, i augmentant el nombre de projectes de cooperació entre institucions de docència i de recerca. En els darrers cinquanta anys l'ensenyament superior ha sofert una expansió molt important. Segons dades publicades per la Unesco, a nivell mundial s'ha passat de 13 milions d'estudiants l'any 1960 a 82 milions l'any 1995, fins arribar avui als 130 milions d'estudiants d'ensenyament superior. I la previsió per a l'any 2025 és doblar aquesta xifra. Tal com estableix la Magna Charta Universitatum, de la qual és signatària la Universitat d'Andorra, el futur de la humanitat depèn en gran mesura del desenvolupament cultural, científic i tècnic que es forja en els centres de cultura, de coneixement i de recerca en què s'han convertit les universitats.

L'ensenyament superior és un element que pot contribuir a incrementar la competitivitat del país. Amb més formació hi ha menys atur i amb més formació hi ha un increment de les retribucions individuals, un increment de la productivitat de les empreses i un increment dels recursos per a l'Estat.

En el futur, alguns dels eixos en què pot evolucionar l'ensenyament superior a Andorra són els següents:

- Andorra podria acollir propostes d'ensenyament superior singulars, innovadores i de prestigi internacional, en col·laboració amb institucions amb models de qualitat reconeguts. Els objectius serien:
 - tenir alumnes de fora del país que estudiïn i visquin a Andorra.
 - exportar formacions i coneixement des d'Andorra a altres països.
 - fer l'ensenyament superior a Andorra atractiu internacionalment.
 - associar Andorra al coneixement.
- L'ensenyament superior i la recerca poden constituir agents de transformació i de dinamització de nous sectors econòmics i socials del país. Podrien contribuir a:
 - promoure l'esperit emprenedor al país.
 - estrènyer les relacions entre la universitat i l'empresa.
 - ser un espai de dinamització social.
- treballar en equip aprofitant les millors potencialitats dels sectors públic i privat, creant plataformes de gestió per coordinar i desenvolupar projectes transversals conjunts.

Al llarg de la història, les societats que han potenciat l'educació han estat les societats amb un major nivell de benestar i de progrés i, des de les universitats, és la nostra obligació aportar aquesta contribució a la societat.

Daniel Bastida Obiols
Rector de la Universitat d'Andorra

Número d'associats data 1 d'abril del 2014

1. Vicenç Alay Ferrer	51. Agustí Marfany Puyoles
2. Marcel Albós Riba	52. Josep Marsal Riba
3. Miquel Aleix Areny	53. Pere Marsenyach Torres
4. Miquel Àlvarez Marfany	54. Conxita Marsol Riart
5. Susagna Arasanz Serra	55. Jaume Martí Mandicó
6. Guillem Areny Areny	56. Joan Martínez Benazet
7. Francesc Areny Casal	57. Josep M ^o Mas Pons
8. Josep Areny Fitè	58. Jordi Mas Torres
9. Maria Teresa Armengol Bonet	59. Joaquim Miró Bernadó
10. Andreu Armengol Pascuet	60. Pere Moles Aristot
11. Miquel Armengol Pons	61. Lluís Molné Armengol
12. Antoni Armengol Vila	62. Francesc Molné Torres
13. Lluís Babi Picolo	63. Joan Monegal Blasi
14. Isidre Baró Cabanes	64. Xavier Montané Esplandiú
15. Modest Baró Moles	65. Josep Montané Pons
16. Francesc Bonet Casas	66. Francesc Xavier Mora Baron
17. Enric Casadevall Medrano	67. Francesc Mora Planes
18. Josep Casal Casal	68. Bonaventura Mora Riba
19. Miquel Casal Casal	69. Francesc Mora Sagués
20. Antoni Casal Mandicó	70. Josep Àngel Mortés Pons
21. Josep Casal Puigcernal	71. Joan Naudi Ambatlle
22. Josep Cases Baró	72. Miquel Naudi Clop
23. Robert Cassany Vila	73. Climent Palmitjavila Torres
24. Antoni Cerqueda Gispert	74. Marc Pintat Forné
25. Francesc Cerqueda Pascuet	75. Clara Pintat Rossell
26. Pere Cervós Cardona	76. Albert Pintat Santolària
27. Jordi Cinca Mateos	77. Antoni Puigdellivol Riberaygua
28. Marc Codina Travesset	78. Enric Pujal Areny
29. Jordi Cots Naudi	79. Joan Pujal Areny
30. Jordi Daban Alsina	80. Maria Reig Moles
31. Enric Dolsa Font	81. Cándid Riba Coma
32. Antoni Duró Baró	82. Òscar Ribas Reig
33. Josep Duró Coma	83. Bonaventura Riberaygua Miquel
34. Joan Escaler Calva	84. Antoni Riberaygua Sasplugas
35. Xavier Espot Miró	85. Josep Antón Ribes Roca
36. Jordi Farràs Forné	86. Francesc Roca Roca
37. M. Rosa Ferrer Obiols	87. Bibiana Rossa Torres
38. Pere Font Moles	88. Òscar Rossell Margalef
39. Pere Font Vergès	89. Eduard Rossell Pujal
40. Olga Forné Angrill	90. Gilbert Saboya Sunyé
41. Francesc Forné Molné	91. Estanislau Sangrà Font
42. Marc Forné Molné	92. Joan Santamaria Terré
43. Patrick García Ricart	93. Jordi Serra Malleu
44. Josep M ^o Garrallà Coma	94. Enric Tarrado Vives
45. Albert Gelabert Grau	95. Joan Tomàs Roca
46. Joan Jordi Areny	96. Ricard Tor Riba
47. Marcel Llovera Massana	97. Isidre Torres Pons
48. Magi Maestre Campderrós	98. Guillem Valdés Alemany
49. Maitena Manciet Fouchier	99. Carles Verdaguer Pujantell
50. Rosa M. Mandicó Alcobé	

Amb la voluntat de gaudir de noves idees i visions us convidem a adherir-vos a la nostra Associació, que treballa per fomentar la promoció i la defensa dels valors democràtics, la cultura andorrana i la llengua catalana.

Full de preinscripció per a nous membres de ple dret i observadors

Andorra la Vella, de de 20.....

El/La sotasignat/ada, de

nacionalitat andorrana, titular del passaport núm. amb

domicili a,

havent exercit el càrrec públic de:

- síndic/a general, durant el període

- subsíndic/a general, durant el període

- conseller/a general, durant el període

Manifesta la seva voluntat d'adherir-se a l'Associació d'exsíndics i exconsellers generals.

Per a més informació podeu trucar al **877 877**.

AESCO

AESCO

Associació d'Exsíndics i Exconsellers Generals
Carrer de la Vall, 28 · AD500 Andorra la Vella · Tel.: 877 877 · Fax: 869 863